

[Hans Thyge Jacobsen.]

for Offentligheden siger det, som han her har sagt. Jeg tror, jeg tør give det ærede Medlem Hr. Rager Tilslutning — det er vist noget, han trænger til i disse Dage —, naar han paa Sp. 1516 i Rigsdagstidende for 1929—30 ved Behandlingen af den første Afdeling af Socialreformen, Arbejdsløshedsforslaget, siger:

„Jeg tror, vi staar os ved at regne med, at Lovforslagene er skrevet og fremkommer her paa Ansvar af den til enhver Tid ansvarlige Minister, og holde os til at diskutere Lovforslagene ud fra dette Grundlag, ellers faar vi bare en lang og ufrugtbar Diskussion om, hvor den ene Lov og hvor den anden Lov kan være skrevet.“

Den højtærede Minister var heller ikke fremmed for at gøre Tingene opmærksom paa, at han havde behandlet Udvalgets Forslag til en Refusionsordning; Sp. 1533 — stadig i Rigsdagstidende for 1929—30 — siger den højtærede Minister om Udvalgets Betænkning, at den er kommet

„netop i disse Dage“ og

„at hele Spørgsmaalet om Refusion af Socialudgifterne er taget op i dette Udvalg og nu vil blive behandlet i Socialministeriet.“

Ja, selvfølgelig. Og da denne Behandling i Socialministeriet er tilendebragt, fremkommer dette Forslag her paa Rigsdagens Bord under den højtærede Socialministers Ansvar; og det er dette, det gennemførte Forslag, den nugældende Refusionsordning, vi taler om, og det er den, den højtærede Minister ønsker at holde ud i en vis Arms Længde fra sig. Den højtærede Minister maa huske, at vi er flere i denne Sal end han, der har været Student, og vi kender Taget, det gode gamle Savskærertag — ikke sandt? —, som bestaar i, at naar der er noget, man ikke holder af at svare paa, saa skal man bare svare paa noget andet, det hører der ikke den fjerneste Behændighed til, men nok nogen Frimodighed.

Dernæst siger den højtærede Minister, at han aldrig har talt om, at der ved Sociallovens Gennemførelse skulde blive Formindskelser og Beparelser i Administrationen. Jeg bliver her nødt til at sige, at ingen er jo i Tvivl om, at der fra alle Sider, ogsaa den højtærede Socialministers, er blevet givet et ganske utvetydigt Udtryk for, at noget af det, man vilde opnaa ved Socialreformens Gennemførelse, var en Simplificering af Administrationen, og at dette i Befolkningen og snart sagt alle Partier i

denne Sal er blevet opfattet som, at der ogsaa skulde finde en Billiggørelse Sted.

Den højtærede Socialminister siger:

„Jeg har heller aldrig sagt et eneste Ord om, at den gennem Socialreformen gennemførte Forenkling vilde medføre en Formindskelse af Kommunernes Administration, saaledes som det ærede Medlem paastaar Sp. 295—96. Selvfølgelig ikke! Jeg er nemlig ikke aands-svag.“

Det sidste har jeg aldrig sagt. Nu har Ministeren sagt, at han ikke er det, og det er jo altid af Værdi ogsaa at faa en Udtalelse saa klar og tydelig, selv om den er af negativ Karakter. Men „man soll sich nicht verbliffen lassen“, Lassen — derfor tog han ogsaa til Svendborg og blev Amtmand. Sandheden er jo, at ved det, som man kan kalde Forspillet til Socialreformens Behandling, var der fra alle Sider Tale om Simplificering og Billiggørelse.

Paa Sp. 93 i Rigsdagstidenden for 1929—30 citerede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlem Hr. Krag havde været i Ringkøbing og holdt en Tale, og der havde han sagt, at Venstre kunde ikke under nogen Omstændighed gaa med til nye Udgifter til sociale Formaal, men saa havde han føjet til:

„En grundig Gennemarbejdning med Systematisering for Øje, en Simplifikation af Administrationen, ogsaa saaledes, at de forskellige Administrationsgrene ikke som hidtil griber ind i hinanden. . . . ja, et Arbejde herfor vil Venstre gerne deltage i.“

Man kan maaske sige, at denne det ærede Medlem Hr. Krags Udtalelse er et Udtryk for, at Sagen er paa Forventningens Stade. Men det ærede Medlem Hr. Rager gaar straks et Skridt videre, naar han paa Sp. 1521, stadig i den samme Aargang af Rigsdagstidenden, siger følgende:

„Jeg er ikke meget kendt med, hvorledes Administrationen i Detailler paa dette Punkt er foregaaet ude i Kommunerne, særlig ikke i de mindre Kommuner, men vil dog tro, at det, der her er tilstræbt, er en Lettelse for Kommunerne — og jeg har paa Fornemmelsen“

— det ærede Medlem Hr. Rager har det jo med at have noget paa Fornemmelsen —,

„at de fleste Kommuner trænger til Hjælp og Lettelse i Administrationen, hvor det kan lade sig gøre.“

Og efter at Sagen saaledes er naaet til Fornemmelsernes Stade, tager det tidligere ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen Ordet